

Alleen op de wereld

Alida Groeneveld

Remy is een man van eind zestig die sinds twee jaar op het zorgpark woont. Hij heeft zijn hele leven zelfstandig gewoond, met ondersteuning op afstand om de zakelijke dingen te regelen. Hij heeft COPD en dat is de reden dat hij niet langer zelfstandig kan blijven wonen. Als hij 's nachts een aanval krijgt en daardoor in paniek raakt, is er niemand die hem kan helpen. Hij heeft gewerkt op een aantal sociale werkplaatsen. Door zijn afgenomen gezondheid is hij nu met pensioen.

Het dossier geeft nog meer informatie: hij is opgegroeid in een kindertehuis, waar hij door zijn moeder is achtergelaten. Over zijn vader is niets bekend. Een medewerker heeft onderzoek gedaan: de moeder is na de geboorte van Remy getrouwd en kreeg nog andere kinderen. Maar deze halfbroers en -zussen willen geen contact met hem. Zijn moeder is inmiddels overleden. Remy is alleen. De contacten die hij heeft, zijn met oud-medewerkers met wie hij belt en van wie hij post krijgt met kerst en zijn verjaardag. Zijn persoonlijk begeleider heeft met hem een 'belangrijke mensen'-boek gemaakt, om zo de aandacht van de familie naar andere belangrijke personen te verleggen.

Remy heeft veel afscheid moeten nemen in zijn leven: van allerlei dromen, idealen, mogelijkheden en mensen. Daardoor staat hij niet zo positief tegenover weer een nieuw iemand om kennis mee te maken. De persoonlijk begeleider introduceert mij: 'Alida komt bij iedereen op bezoek. En nu ben jij aan de beurt.' Remy zegt meteen, zonder mij aan te kijken, dat hij geen bezoek wil. Conform de afspraak blijf ik. Ik stel mij voor, vertel nogmaals de reden van mijn bezoek. Ik bekijk zijn tablet met de Veluwe kabelkrant en zoek naar aanknopingspunten. Remy zwijgt, zet demonstratief zijn handen voor zijn ogen en wendt zijn bovenlichaam van mij af. Hij reageert niet.

Ik drink in stilte mijn koffie. Na enige tijd haal ik een aantal ansichtkaarten uit mijn tas en vraag hem naar zijn voorkeur voor een van de afbeeldingen. Ik krijg geen reactie en kies er zelf een uit. Ik schrijf er een persoonlijke boodschap op: 'Fijn dat ik even bij je op bezoek mocht komen. Groetjes, Alida.' Na een kwartier, waarin Remy volhardt in het zwijgen, groet ik hem hartelijk en vertrek.

Nog voor ik in het kantoor van de begeleiding ben aangekomen, gaat de telefoon: Remy. 'Ze is weg. En ik heb lekker niets gezegd.' Hij kan dus wel praten! De persoonlijk begeleider laat hem even. We plannen een nieuwe afspraak in; misschien dat het dan lukt om heel voorzichtig met Remy in contact te komen. Tot die tijd is Remy 'alleen op de wereld'.

Een maand later probeer ik het opnieuw. Remy is niet van gedachten veranderd en laat dit luid en duidelijk horen. In overleg met de persoonlijk begeleider kies ik ervoor om hen te begeleiden in de levens- en verliesvragen van Remy. En Remy zelf? Hij blijft zo 'alleen op de wereld'.

Drs. A. Groeneveld is geestelijk verzorger bij zorginstelling 's Heeren Loo en redactielid van dit tijdschrift.
E-mail: alida.groeneveld@sheerenloo.nl.